

ISRAELSKE BOSÆTTELSER

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

ISRAELSKE BOSÆTTELSER

i de besatte palæstinensiske områder

I seksdageskrigen i 1967 besatte Israel de palæstinensiske områder Vestbredden, Gaza og Østjerusalem. Dermed kontrollerede Israel hele det oprindelige Palæstina. Få måneder efter påbegyndtes de første jødiske bosættelser på den besatte palæstinensiske jord.

Bosættelser er ulovlige ifølge international lov, men alligevel fortsætter udbygningen af dem den dag i dag. I 2008 var der i alt 121 bosættelser med 285.000 indbyggere på Vestbredden og 193.000 i Østjerusalem. Det samlede antal bosættere i de besatte områder var nu oppe på 478.000. Bosættel-

serne er spredt ud over hele Vestbredden, og de palæstinensiske områder ligger som små sammenhængende enklaver.

Byggeriet har en lang række alvorlige konsekvenser for det palæstinensiske samfund, fordi israelske bosætterveje udgør et fintmasket net ud over Vestbredden. Israel kontrollerer dermed al infrastruktur på Vestbredden og forhindrer palæstinenserne frie bevægelighed.

Bosættelserne på Vestbredden

De fleste af bosættelserne er startet som en Outpost, udpost, bestående af containere

Bosættelse midt i palæstinensisk kvarter i Østjerusalem

Kortet til højre er fra 2006.
Siden er muren blevet længere,
bosætterne flere og udsigten
til et sammenhængende
territorium for en palæstinensisk
stat væsentligt mindre.

og campingvogne på en bakketop. Senere erklærer de israelske myndigheder dem for lovlige og yder massiv støtte til konfiskation af jord fra de palæstinensiske naboer og ejere og til opførelse af boliger og infrastruktur.

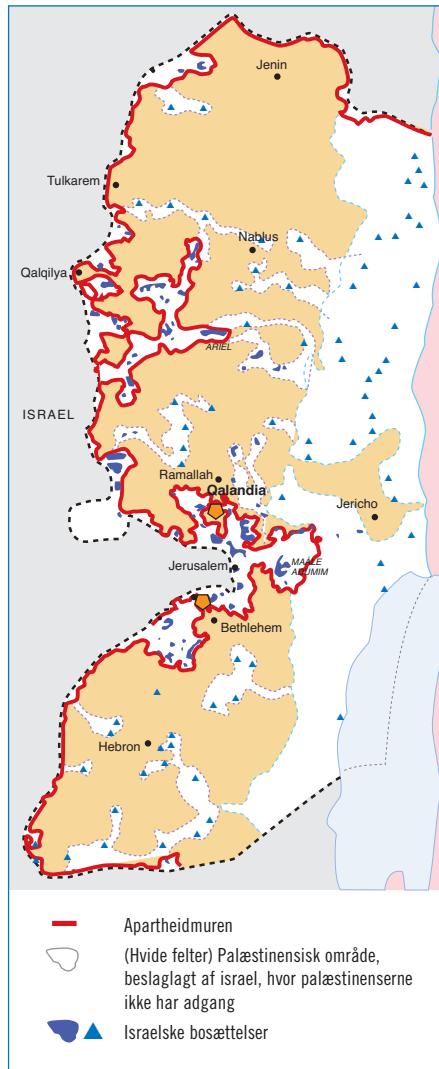
Således er de efterhånden blevet til små og større byer med skoler, institutioner, politistation, idrætsfaciliteter, herunder svømmebassiner, gartnerier og industrivirksomheder. De er grønne oaser i et landskab, som bliver mere og mere afsvedet, fordi israelerne beslaglægger det meste af vandet på Vestbredden.

Omkring hver bosættelse er der en sikkerhedszone, som til stadighed udvides, og som ikke må beträdes af palæstinensere. Det er livsfarligt at trodse dette forbud, da bosætterne er bevæbnede med tunge våben.

Bosættelserne i Østjerusalem

Israels politik for Jerusalem går ud på at sikre den som "Israels evige og udelelige hovedstad". Derfor gør israelerne alt, hvad de kan, for at øge antallet af jødiske israelere i byen og formindske antallet af palæstinensere.

Bosættelserne i Østjerusalem udgør et særlig problem, idet Jerusalem ifølge FNs

delingsplan af 1947 ikke skulle tilhøre hverken Israel eller Palæstina, men sættes under international administration, og FN har aldrig anerkendt Israels ret til hverken Vestjerusalem eller det besatte Østjerusalem.

I Østjerusalem er bosættelserne dels meget store bydele, som er lagt uden om byen

for at adskille det palæstinensiske Østjerusalem fra Vestbredden, dels ligger de som hele kvarterer inde i Østjerusalem.

Herudover infiltrerer bosætterne tætbebyggede palæstinensiske kvarterer. Dels opkøber de palæstinensiske huse via stråmænd, dels får de ved juridiske spidsfindigheder sat palæstinensere ud af deres huse eller deres huse revet ned. Ydermere er det så godt som umuligt for palæstinensere at opnå byggetilladelse. I 2008 blev der kun givet 18 byggetilladelser til de 300.000 palæstinensere i Østjerusalem. Derfor bliver de nødt til at bygge uden tilladelse med det resultat, at husene ofte igen bliver revet ned af israelsk militær.

Bosætterne i Hebron

De 450 jødiske bosætterne i Hebron er nogle af mest radikale højreorienterede ekstremister. De lever under kraftig militær beskyttelsen i en by med 120.000 palætinensere.

I 1974 etablerede de en illegal bosættelse i selve Hebron centrum. I 1994 trængte en bosætter, Baruch Goldstein, ind i Haram Al-Ibrahimi Moskeen og dræbte 29 bende muslimer med sit maskin gevær

Israel har måttet acceptere en international observationsstyrke TIPH, for at beskytte palætinenserne, men styrken må ikke gøre ind – kun observere og skrive rapporter.

Bosætterne i Hebron udsætter palætinenserne for grov chikane og stenkast, trænger ind i deres hjem og ødelægger dem. De angriber børnene på deres skolevej, selv når de er fulgt af internationale NGO'er. De kaster affald og ekskrementer på deres huse og ned i deres gader, mens de israelske soldater ser passivt på.

Bosætterveje på Vestbredden

De fleste bosættere arbejder i Israel. Derfor bygges store 4-sporede hovedveje, både mellem Israel og bosættelserne og mellem

Tidligere travl handelsgade i Hebron – nu adgang forbudt for palætinensere.

bosættelserne indbyrdes. Der går veje øst-vest og nord-syd. Kun biler med israelske nummerplader må køre på disse veje. På hver side af vejene er der bufferzoner på 50-75 meter, som ikke må bebygges og ikke betrædes af palæstinensere. Mange af disse bosætterveje er gamle palæstinensiske hovedveje.

Disse kostbare vej-anlæg har betydet stort tab af landbrugsjord for palæstinenserne. Bosættervejene kon-soliderer apartheid-systemet og nedbryder de palæstinensiske lokalsamfund, og palæstinenserne må ofte køre lange omveje ad dårlige veje for at komme fra sted til sted.

Disse veje skal på sigt føres gennem 45 tunneller i stedet for at krydse de israelske bosætterveje. Al palæstinensisk trafik på Vestbredden kan dermed lukkes ved hjælp af kun 45 jeeps med israelske soldater. Israel har således fuld kontrol over al infrastruktur på Vestbredden.

Bosætterne er privilegerede

Den israelske regering tilskynder folk til at slå sig ned i de ulovlige bosættelser ved at yde særlig fordelagtige lån, skattelettelser, særlige fordele for særlige erhverv, f.eks. lærere og socialarbejdere. Derfor har bosættere i gennemsnit en noget højere levestan-

Bosættelserne er ulovlige

Bosættelserne er i strid med 4. Genevekonvention artikel 47, som forbyder annekssjon af besat område, og artikel 49, som dels forbyder tvangsflytning af indbyggerne i besat område, dels forbyder besættelsesmagten at overføre sin egen civilbefolkning til det besatte område. Derimod tillader den besættelsesmagten midlertidigt at tage privatejet jord og bygninger i besiddelse til militære formål.

Bosættelserne er også i strid med Haagkonventionen, som forbyder besættelsesmagten at iværksætte permanente forandringer i det besatte område, medmindre de skyldes militære hensyn, eller det sker til fordel for den lokale befolkning.

Men i såvel Geneve-konventionen som Haagkonventionen antages det, at militær besættelse er midlertidig, og at besættelsesmagten kun midlertidigt forestår administrationen af områderne. På det tidspunkt, hvor konventionerne blev nedskrevet, havde man ikke forestillet sig en besættelses-situation, der varede i over 40 år, som tilfældet er i de palæstinensiske områder.

dard end folk i selve Israel. Verdenszionistorganisationen WZO tilskynder jøder fra udlandet til at emigrere til bosættelserne på Vestbredden og i Østjerusalem. En del af bosætterne har valgt at bosætte sig på Vestbredden af religiøst-ideologiske grunde. De mener, at landet er deres, at Gud ikke bare har givet dem det, men befalet dem at tage det i besiddelse. De føler sig derfor i deres gode ret til at forsøge at fordrive palæstinenserne.

Bosætternes vold

Bosætterne har ret at bære våben og gør det ofte. Jævnligt angriber militante bosættere palæstinensiske bønder. Det kan f.eks. ske,

Militæret hjælper ikke palæstinenserne over for bosætterne, og politiet efterforsker bosættervold yderst lemfældigt.

når palæstinenserne tillader sig at høste deres afgrøder, eller hvis bosætterne synes, at palæstinenserne bryder regler, som bosætterne har opstillet for at stække palæstinenserne livsbetingelser. Militæret hjælper ikke palæstinenserne over for bosætterne, og politiet efterforsker bosættervold yderst lemfældigt, og derfor er den stort set straf-frit.

Bosættelserne tvinger palæstinenserne væk

Tidligere var det sådan, at bosættelserne lå som øer i et hav af palæstinensere. Nu er det nærmest omvendt. Palæstinenserne er klemt sammen i enklaver, som efterhånden kan sammenlignes med bantustans som i Sydafrika, adskilt af de områder, som israelerne har annekteret, og hvor den palæstinske befolkning er forment adgang.

Israelerne har efterhånden annekteret ca. 50% af Vestbredden, f.eks. er palæstinensere snart helt fordrevet fra Jordandalen, som er inddraget til israelske landbrugsbosættelser.

Den israelske regerings og det israelske militærs støtte til bosætterbevægelsen er stærk, og bosættelserne er derfor et effektivt våben for fortsat fordrivelse af den palæstinske befolkning. Intet tyder på, at denne situation vil ændre sig i den nærmeste fremtid.

Det internationale samfund, særligt USA, har ikke villet eller kunnet forhindre, at det er kommet så vidt.

Fortsat udbygning af bosættelser

Under alle såkaldte fredsforhandlinger er bosættelsesbyggeriet fortsat på trods af israelsk løfter om at fastfryse udbygnin-

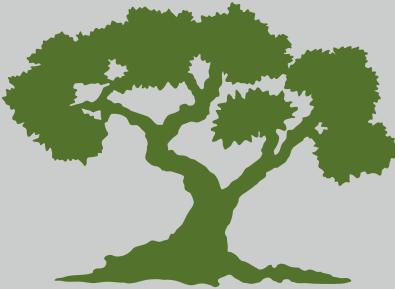
gen. Gennem den massive støtte til bosættelserne har den israelske regering det fulde ansvar. Den konstante udbygning af bosættelserne, bygningen af Muren og infrastruktur til bosættelserne er et tydeligt tegn på, at den israelske regering ikke har til hensigt at leve op til de forskellige fredsaftaler, den selv har været med til at indgå.

Det kræver en massiv og hidtil uset international politisk indsats for at få Israel til at stoppe den fortsatte annektering af palæstinensiske områder.

Hvis der skal kunne dannes en levedygtig palæstinensisk stat, må Israel presses til at trække sig tilbage til grænserne fra før seksdageskrigen og stoppe besættelsen af Vestbredden, Gaza og Østjerusalem.

Checkpoint i udkanten af Stor-Jerusalem. Ringvejssystemet isolerer byen fra resten af Vest-bredden. Apartheid-vejsystemet servicerer kun bosættere og indorporerer på den måde Stor-Jerusalem i Israel. Her bor flere bosættere end palæstinensere.

Det handler om mest mulig jord til Israel – og færrest mulige palæstinensere

Ofte fremstilles den mere end 60 år lange konflikt mellem Israel og Palæstina som meget kompliceret. Men det handler grundlæggende om jord og fordrivelse, og set i det lys er konflikten såre enkel.

Denne folder er en del af en serie på otte om emnerne; Jord, Vand, Mur, Bosættelser, Flygtninge, Jerusalem, Fanger og EU's associeringsaftale med Israel udgivet august 2009. Folderne belyser konkret, hvordan Israel gennem den mangeårige fordrivelse af palæstinenserne, støtte til bosættelser, kontrol med vandet, opførelsen af muren om Vestbredden og meget mere, arbejder støt på at få mest mulig jord – og færrest mulige palæstinensere.

Apartheid ikke kun i Sydafrika

Af FNs Internationale Konvention vedrørende bekæmpelse og straf for forbrydelsen Apartheid (1976) fremgår det, hvad FN forstår ved apartheid, nemlig undertrykelse, fordrivelse og udryddelse af en etnisk gruppe eller et oprindeligt folk.

I Indien, USA og Sydafrika fik apartheid de udtryk, som magthaverne skønnede nødvendige det pågældende sted. Apartheidssystemerne var derfor forskellige. I nogle tilfælde kan sammenligninger mellem Syd-

afrika og Israel hjælpe på forståelsen, men der er også forskelle. Den israelske stat kombinerer apartheid, militær besættelse og kolonisering på sin egen måde. Men især sydafrikanere, blandt andet Desmond Tutu og Nelson Mandela, mener, at lighederne er mange.

I den næste tid vil Dansk Palæstinensisk Venskabsforening og Palæstina-Initiativet sætte fokus på Israels udøvelse af apartheid ikke kun i de besatte områder Gaza, Vestbredden og Østjerusalem, men også i selve Israel.

Kontakt os

Har du mulighed for at hjælpe med at sætte fokus på konfliktens indhold, så kontakt os endelig, og vi vil sende dig flere foldere, plakater og uddelingsaviser.

Ring til os på telefon 6064 1948 eller mail dpv.h.afd@gmail.com.

Du kan også hente kampagnematerialerne her: www.palaestina-initiativet.dk. og www.danpal.dk.

